

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/4/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112205882
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112205882.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO: 36 613 843, so sídlom AK Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, proti odporcovi V. H., nar. XX. XX. XXXX, naposledy trvale bytom Y. X, XXX XX N. Y., štátny občan SR, toho času bytom N. XXX/XX, XXX XX J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Nám. legionárov 5 , 080 05 Prešov, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov č.163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 37,94 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 31. 10. 2012, č. k. 9C/184/2012-68, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy prvostupňového konania vo výške 16,15 eur p o t v r d z u j e.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania

n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením konanie zastavil. Daňový úrad v Bratislave upravil vrátiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 9,87 eur po právoplatnosti rozhodnutia. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 16,15 eur a zaplatiť ich k rukám právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranku v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia 37,94 eur s príslušenstvom. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 16Ro/87/2012 - 24 zo dňa 09.03.2012, ktorý nebolo možné odporcovi doručiť do vlastných rúk, preto súd uznesením č. k. 16Ro/87/2012-40 zo dňa 25.07.2012 platobný rozkaz zrušil.

Podaním doručeným súdu dňa 28.08.2012 do konania na strane odporcu vstúpil ako vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, ktorý vzniesol námietku premlčania a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uplatnil náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia.

Navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 30.10.2012 zobral návrh na začatie konania späť a navrhol konanie vo veci zastaviť.

Súd podľa § 96 ods. 1 O. s. p. konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p. v spojení s ust. § 150 ods. 1 O. s. p. , keď dospel k záveru, že vedľajší účastník zastúpený advokátom JUDr. Igorom Šafrankom má nárok na náhradu trov konania, pretože v konaní vzniesol námietku premlčania, v podaní išlo o konkrétnu námietku, zo strany vedľajšieho účastníka išlo o účelné bránenie práva. Trovy prisúdil vo výške 1/3 zo sumy 48,46 eur vypočítaných trov s prihliadnutím na to, že právny zástupca zastupuje vedľajšieho účastníka v obdobných sporoch.

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ, proti výroku o trovách konania. Odvolanie doplnil podaním doručeným súdu dňa 18.02.2013. Uznesenie v napadnutej časti navrhol podľa § 220 O. s. p. zmeniť tak, že súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 eur.

Namietal, že cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p.. Navrhovateľ zastáva názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samo z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky samotné združenie má v radoch členov, ktorý evidentne majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva.

Poukázal na dôvodovú správu k zákonu číslo 384/2008 Z. z., z ktorej vyplýva, že cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Podľa názoru navrhovateľa úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne a aj personálne vybavené a odborne kompetentné.

Prvostupňový súd nepostupoval správne, keď združeniu zastúpenému advokátom priznal náhradu trov konania, nakoľko existovali dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 O. s. p. Združenie nevystupuje v konaní ako splnomocnený zástupca odporcov, títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemajú žiadnu vedomosť, preto trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Potom nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR.

Navrhovateľ má vedomosť o tom, že vedľajší účastník v súvislosti s dôvodnosťou priznania trov poukazuje na § 137 O. s. p. a na ustanovenia Charty základných práv Európskej únie ako aj na rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie. Združenie odporcu v konaní nezastupuje, preto nemožno argumentovať vyššie uvedeným ustanovením.

K odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník. Uznesenie v napadnutej časti navrhol potvrdiť.

Občiansky súdny poriadok nevylučuje, aby účastník (ktorýkoľvek) sa dal zastúpiť advokátom. Už len v rámci princípu rovnosti zbraní nie je spravodlivé vyžadovať, ak by proti navrhovateľovi, ktorý inicioval tisíce konaní v celej Slovenskej republike a je zastúpený silnou advokátskou kanceláriou, ktorá ho zastupuje v každom v konaní, vystupovali iba laici združení v občianskom združení bez právneho zastúpenia. Aj vzhľadom na početnosť sporov, ktoré inicioval navrhovateľ, bolo nutné na riadne chránenie práv čo najväčšieho počtu spotrebiteľov použiť aj profesionálnu zručnosť, teda právnu pomoc advokáta.

Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na veľký počet ich vstupov do konania, príčinou veľkého počtu ich vstupov nie je samoučelnosť, ale nevyhnutnosť reagovať na rovnaký počet žalôb, v ktorých sú porušované spotrebiteľské práva. To, že konajú prostredníctvom advokáta, je ich ústavným právom a vyžaduje to enormné množstvo žalôb podávaných dodávateľskými a vymáhačskými spoločnosťami porušujúcimi spotrebiteľské právo. Svojou činnosťou združenie naplňa ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov.

K účelnosti trov konania uviedol, že pokiaľ platí, že ak vedľajší účastník má rovnaké práva ako hlavný účastník, potom ak hlavný účastník má právo zvoliť si advokáta a vznikne mu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, má potom aj vedľajší účastník konajúci v zastúpení advokátom právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Ak zákon garantuje právo na zastúpenie účastníka v súdnom konaní, pochybnosť o účelnosti vynaloženia týchto trov konania je v rozpore so zákonnou garanciou práva na zastupovanie.

Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka spotrebiteľského združenia - právnickej osoby advokátom, deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora zo dňa 22. 12. 2010 vo veci C 279/2009, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľávali právnické osoby.

Odporca zostal nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O. s. p.) a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. uznesenie prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdil, ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. V ostatnej časti uznesenie nie je dotknuté.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti je vo výroku správne a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje. Na doplnenie správnosti prvostupňového rozhodnutia dodáva (§ 219 ods. 2 O. s. p.)

Podľa článku 47 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom.

Teda tak ako navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, takisto každý iný účastník súdneho konania za rovnakých podmienok môže toto právo garantované ústavou využiť za podmienok, ktoré v danom prípade bližšie upravuje O. s. p..

V ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. zákonodarca zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Z ustanovenia § 18 O. s. p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie.

V zmysle ustanovenia § 24 O. s. p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

V zmysle § 25 ods. 1 O. s. p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Z citovaných ustanovení vyplýva rovnaké právo každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by takéto právo vedľajší účastník nemal.

Navrhovateľ využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, avšak toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi, poukazujúc na to, že takéto trovy nie sú účelné. Pre takýto záver nie je žiaden rozumný dôvod, keď tento názor je v rozpore s vyššie citovanými ustanoveniami. Z argumentácie navrhovateľa možno nadobudnúť dojem, že navrhovateľ chce pre seba získať výhodnejšie postavenie v konaní, keď je zastúpený advokátom, pričom argumentuje tým, že vedľajší účastník je združením založeným za účelom ochrany spotrebiteľov a len združenie má právo v konaní tohto spotrebiteľa zastupovať. Odvolací súd však zdôrazňuje, že v danom prípade treba rozlišovať vzťah medzi navrhovateľom a odporcami a vzťah vedľajšieho účastníka k odporcom, ako aj k jeho právu nechať sa zastúpiť v konaní advokátom. Aj novelizované znenie ustanovenia § 137 O. s. p., keď O. s. p. pod trovy konania zahŕňa okrem iného aj náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Odvolací súd zároveň poukazuje na rozhodnutie, a to rozsudok Súdneho dvora zo dňa 22. 12. 2010 vo veci C-279/09, ktoré cituje vedľajší účastník vo svojom vyjadrení, pričom odvolací súd z daného rozhodnutia vychádza a akceptuje ho. Aj napriek danému rozhodnutiu odvolací súd však zdôrazňuje, že vnútroštátne predpisy dostatočne upravujú právo vedľajšieho účastníka na zastúpenie a žiadnym logickým dôvodom nemožno vyvodiť, prečo by takéto právo vedľajšiemu účastníkovi, ktorý má rovnaké postavenie ako iní účastníci konania, nemalo byť priznané. Z Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva, že takéto právo vedľajšieho účastníka by bolo vylúčené.

Pokiaľ navrhovateľ žiadal aplikovať ustanovenie § 150 O. s. p., z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že prvostupňový súd o trovách konania rozhodol aj v spojitosti s týmto ustanovením, keď jeho aplikácia súdom sa odzrkadlila v tom, že sčasti náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal. Zo sumy 48,46 eur vypočítaných trov, ktoré by inak vedľajšiemu účastníkovi patrili, s prihliadnutím na to, že právny zástupca zastupuje vedľajšieho účastníka v obdobných sporoch, pričom používa rovnakú právnu argumentáciu (čo súd považoval v danom prípade za dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle ods. 1 § 151 ods. 1 O. s. p.), potom vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy vo výške 16,15 eur (v 1/3).

Niet žiaden dôvod preto, aby v danom prípade neúspech navrhovateľa v konaní, ktorého si musel byť navrhovateľ vopred vedomý, znášal spotrebiteľ ako úspešná strana.

Taktiež je potrebné všimnúť si aj okolnosti, za ktorých došlo navrhovateľom k uplatneniu nároku, resp. nárokov v podobe niekoľko tisíc žalôb na súdoch SR, a to aj napriek tomu, že si musí byť vedomý skutočnosti, že niektoré nároky sú premlčané. Práve z dôvodu činnosti vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporcu nedochádza k priznaniu premlčaných nárokov pre navrhovateľa. Účelnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nepochybne zrejmá a nie nevýznamná. Týmto spôsobom sa naplňuje politika EÚ vo vzťahu k spotrebiteľskému právu a vyvažuje sa tak rovnosť zbraní, kedy spotrebiteľské združenie vystupuje na strane tej slabšej strany, spotrebiteľa. Zároveň odvolací súd poukazuje na platnú judikatúru v danej oblasti, a to Z IV., strana 64, v zmysle ktorého jednoducho zistenie, že účastník mal úspech v konaní v dôsledku uplatnenia námietky premlčania, nie je dôvodom, aby súd bez ďalšieho nepriznal úspešnému účastníkovi náhradu trov konania.

Prvostupňový súd použil správne ustanovenie o trovách konania, keď vo veci aplikoval § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p.. V rozhodovanom prípade bol nárok na náhradu daný týmto ustanovením, pretože navrhovateľ procesne zavinil, že konanie sa muselo zastaviť.

Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania je založené na ustanoveniach § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 O. s. p.. V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, preto by mu

patrila náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich náhradu neuplatnil, náhrada trov odvolacieho konania mu priznaná nebola.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.